

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

ΤτΕ: «Ισοπαλία» η μάχη για τα κόκκινα δάνεια το α' τρίμηνο

Με ένα συν και ένα μείον ολοκληρώθηκε το πρώτο τρίμηνο του έτους αναφορικά με την προσπάθεια των τραπεζών να αντιμετωπίσουν τα κόκκινα δάνεια. Όπως προκύπτει από την έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος συνολικά το πρώτο τρίμηνο του 2017, οι τράπεζες κατάφεραν να επιτύχουν τους στόχους που είχαν θέσει για τη μείωση των Μη Εξυπηρετούμενων Ανοιγμάτων (NPEs). Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα στοιχεία του Μαρτίου του 2017, τα NPEs αγγίζουν τα 103,9 δισ. ευρώ ή 1,4 δισ. ευρώ χαμηλότερα από το ποσό-στόχο.

Εντούτοις, οι τράπεζες έχασαν τον στόχο για τα Μη Εξυπηρετούμενα Δάνεια (NPLs), τα οποία έφτασαν τα 75,2 δισ. ευρώ ή περίπου 0,5 δισ. ευρώ υψηλότερα από τον στόχο.

Ο δείκτης NPEs βρίσκεται στο 50,6%, ακριβώς όσο και ο στόχος για το εν λόγω τρίμηνο, και ο δείκτης NPLs στο 36,7% συγκριτικά με τον στόχο του 36,0%.

Επιπρόσθετο πονοκέφαλο αποτελεί το γεγονός πως σε αντίθεση με την τάση που παρατηρήθηκε στα προηγούμενα τρίμηνα, οι τράπεζες ανέφεραν σημαντικές εισροές νέων NPEs στο στεγαστικό τους χαρτοφυλάκιο. Στο συγκεκριμένο χαρτοφυλάκιο σημειώνει η ΤτΕ ΕΛΛ 0,00% «παρατηρείται ότι το 1/3 των υπολοίπων των NPEs αφορά σε πιστούχους που έχουν κάνει αίτηση για υπαγωγή σε καθεστώς νομικής προστασίας. Η μείωση των NPEs που προήλθε από εισπράξεις, ρευστοποιήσεις και πωλήσεις ήταν περιορισμένη. Όπως προαναφέρθηκε, τον κυριότερο παράγοντα μείωσης αποτέλεσαν οι διαγραφές, ιδιαίτερα στο επιχειρηματικό και το καταναλωτικό χαρτοφυλάκιο».

Η απόδοση σε σχέση με τους στόχους που είχαν τεθεί για τα τρία κυριότερα χαρτοφυλάκια (στεγαστικό, καταναλωτικό, επιχειρηματικό) διαφέρει. Μεγαλύτερες αποκλίσεις παρατηρούνται στο στεγαστικό χαρτοφυλάκιο, ενώ σχετικά καλύτερη εικόνα εμφανίζει το επιχειρηματικό χαρτοφυλάκιο:

Το πρώτο τρίμηνο του 2017, οι εισπράξεις από NPEs προς το υπόλοιπο των NPEs (στόχος 3) ξεπέρασαν τον στόχο που είχε τεθεί (0,7% συγκριτικά με 0,6%). Οι υψηλότερες επιδόσεις σχετίζονται κυρίως με τις αυξημένες εισπράξεις στο επιχειρηματικό χαρτοφυλάκιο. Οι επιδόσεις για τους υπόλοιπους στόχους, με βάση τα στοιχεία του Μαρτίου του 2017, ήταν χειρότερες σε σχέση με αυτούς που είχαν τεθεί για την περίοδο. Συγκεκριμένα παρατηρήθηκαν αρνητικές αποκλίσεις αναφορικά με τους στόχους 5, 7, 8 και 9.

Υπενθυμίζεται ότι οι εννέα επιχειρησιακοί στόχοι είναι οι ακόλουθοι:

- Στόχος 1: Υπόλοιπο (πριν από προβλέψεις) Μη Εξυπηρετούμενων Ανοιγμάτων (NPEs).
- Στόχος 2: Υπόλοιπο (πριν από προβλέψεις) δανείων σε καθυστέρηση μεγαλύτερη των 90 ημερών (NPLs).
- Στόχος 3: Ανάκτηση σε μετρητά (από εισπράξεις τόκων, προμηθειών, αποπληρωμών κεφαλαίου, διακανονισμών, ρευστοποίηση εξασφαλίσεων, μεταβιβάσεων) NPEs προς το μέσο υπόλοιπο των NPEs.
- Στόχος 4: Υπόλοιπο δανείων με μακροπρόθεσμες ρυθμίσεις προς το σύνολο των μη εξυπηρετούμενων δανείων και των ρυθμισμένων με μακροπρόθεσμες ρυθμίσεις εξυπηρετούμενων δανείων.
- Στόχος 5: Υπόλοιπο μη εξυπηρετούμενων δανείων για περίοδο άνω των 720 ημερών, τα οποία δεν έχουν καταγγελθεί, προς το άθροισμα των μη εξυπηρετούμενων δανείων για περίοδο άνω των 720 ημερών τα οποία δεν έχουν καταγγελθεί και των καταγγελλόμενων δανείων.

Συνέχεια..

- Στόχος 6: Υπόλοιπο καταγγελλμένων δανείων για τα οποία έχουν κινηθεί νομικές διαδικασίες προς το σύνολο των καταγγελλμένων δανείων.

Στόχος 7: Υπόλοιπο NPEs βιώσιμων επιχειρήσεων (μικρού και μεσαίου μεγέθους), για τις οποίες έχει διενεργηθεί ανάλυση βιωσιμότητας τους τελευταίους δώδεκα μήνες προς το σύνολο των NPEs βιώσιμων επιχειρήσεων (μικρού και μεσαίου μεγέθους).

- Στόχος 8: Υπόλοιπο NPEs κοινών πιστούχων (για μεγάλα επιχειρηματικά δάνεια και δάνεια προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις), για τους οποίους έχει εφαρμοστεί κοινή λύση αναδιάρθρωσης από τις εμπλεκόμενες τράπεζες.

- Στόχος 9: Υπόλοιπο NPEs προς μεγάλες επιχειρήσεις, για τα οποία η τράπεζα έχει αναθέσει σε εξειδικευμένο σύμβουλο την υλοποίηση σχεδίου λειτουργικής αναδιάρθρωσης.

Οι επιχειρησιακοί στόχοι και οι βασικοί δείκτες απόδοσης παρακολουθούνται τόσο στο σύνολο των χαρτοφυλακίων όσο και ανά χαρτοφυλάκιο δανείων:

• Στεγαστικά δάνεια: Στην ενότητα αυτή συμπεριλαμβάνονται τα στοιχεία χρηματοδοτικών ανοιγμάτων προς νοικοκυριά για την απόκτηση ή επισκευή οικιστικού ακινήτου.

• Καταναλωτικά δάνεια: Στην ενότητα αυτή συμπεριλαμβάνονται τα στοιχεία χρηματοδοτικών ανοιγμάτων προς νοικοκυριά για την κάλυψη καταναλωτικών αναγκών με ανακυκλούμενο πιστωτικό όριο (πιστωτικές κάρτες, λογαριασμοί υπερανάλιψης, ανοικτά καταναλωτικά δάνεια), αλλά και καταναλωτικά δάνεια με τοκοχρεολυτικό πρόγραμμα αποπληρωμής.

• Επιχειρηματικά δάνεια. Στην ενότητα αυτή συμπεριλαμβάνονται τα στοιχεία χρηματοδοτικών ανοιγμάτων προς επιχειρήσεις, όπως περιγράφονται παρακάτω:

- Ελεύθεροι Επαγγελματίες και Πολύ Μικρές Επιχειρήσεις. Χρηματοδοτικά ανοίγματα προς ελεύθερους επαγγελματίες και επιχειρήσεις με κύκλο εργασιών μικρότερο των 2,5 εκατ. ευρώ.

- Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις (ΜΜΕ). Χρηματοδοτικά ανοίγματα προς επιχειρήσεις με κύκλο εργασιών μεγαλύτερο των 2,5 εκατ. ευρώ και μικρότερο των 50 εκατ. ευρώ.

- Μεγάλες Επιχειρήσεις. Χρηματοδοτικά ανοίγματα προς επιχειρήσεις με κύκλο εργασιών μεγαλύτερο των 50 εκατ. ευρώ.

- Ναυτιλιακά Δάνεια. Χρηματοδοτικά ανοίγματα προς ναυτιλιακές επιχειρήσεις.

IOBE: Το θετικό σοκ που θα μπορούσε να απογειώσει την οικονομία

Τη μεγάλη συνεισφορά της μεταποιητικής βιομηχανίας, τόσο σε τοπικό επίπεδο όσο και στο σύνολο της ελληνικής επικράτειας σε όρους εθνικού προϊόντος, προστιθέμενης αξίας, απασχόλησης και εξαγωγών, καταγράφει μελέτη του Ιδρύματος Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (IOBE), με τίτλο «Ο τομέας μεταποίησης στην Ελλάδα: Τάσεις και Προοπτικές», που παρουσιάστηκε σήμερα σε ειδική συνέντευξη Τύπου. Η μελέτη πραγματοποιήθηκε με την υποστήριξη της πρωτοβουλίας «Ελληνική Παραγωγή - Συμβούλιο Βιομηχανιών για την Ανάπτυξη».

Στο πλαίσιο της μελέτης εκτιμήθηκε ένα υποθετικό σενάριο, σύμφωνα με το οποίο θα μπορούσαμε να προκαλέσουμε -με τις κατάλληλες πολιτικές- ένα θετικό οικονομικό σοκ που θα τόνωνε τη δραστηριότητα της μεταποίησης σε επίπεδα που βρισκόταν το 1995. Υποτέθηκε δηλαδή ένα σοκ επαναφοράς της προστιθέμενης αξίας της μεταποίησης σε πραγματικούς απόλυτους όρους στα επίπεδα του 1995, κάτι που θα σήμανε μια αύξηση της ζήτησης του μεταποιητικού τομέα κατά €5,7 δισεκατομμύρια.

Τότε:

- Το ΑΕΠ της ελληνικής οικονομίας θα αυξανόταν συνολικά κατά €7,2 δισεκατομμύρια (4,1% του ΑΕΠ του 2014)

- Η απασχόληση θα αυξανόταν συνολικά κατά 163.000 θέσεις εργασίας (4,1% της απασχόλησης το 2014), εκ των οποίων 34.000 θέσεις άμεσα στη μεταποίηση

- Τα έσοδα του δημοσίου θα αυξάνονταν συνολικά κατά €1,5 δισεκατομμύριο (0,8% του ΑΕΠ)

- Θα δημιουργούσαμε επιπλέον κοινωνικό προϊόν στην οικονομία ύψους €4,2 δισεκατομμυρίων συνολικά (2,4% του ΑΕΠ), εκ των οποίων το €1 δισεκατομμύριο άμεσα από τη μεταποίηση

Συμπερασματικά, σημειώνει το IOBE, παρά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, η εγχώρια μεταποίηση δεν μπορεί παρά να αποτελεί τον βασικό κινητήριο μοχλό της εγχώριας οικονομίας. Η σημασία της μεταποίησης για την οικονομία της χώρας δεν έχει αναγνωριστεί επαρκώς, ενώ παραμένουν σε ισχύ σημαντικοί ανασταλτικοί παράγοντες, όπως είναι η υψηλή φορολογία και το απρόβλεπτο φορολογικό καθεστώς, το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών, η έντονη γραφειοκρατία, το σημαντικό ενεργειακό κόστος, το ασαφές και δυσλειτουργικό χωροταξικό πλαίσιο κ.α., οι οποίοι εμποδίζουν την πλήρη αξιοποίηση του ανθρωπίνου κεφαλαίου και των ευκαιριών δυναμικής ανάπτυξης που διαθέτει ο τομέας.

Ταυτόχρονα και ο ίδιος ο τομέας πρέπει να υπερκεράσει τα προβλήματα που δημιουργεί το μικρό μέσο μέγεθος και με δράσεις δικτύωσης και συνεργειών να βελτιώσει τις σχετικές οικονομίες κλίμακας. Σήμερα οι εγχώριες μεταποιητικές επιχειρήσεις πρέπει να μπορέσουν να αναβαθμίσουν το περιεχόμενο της παραγωγής τους και να συμμετέχουν ενεργά σε αυτό που ονομάζεται παγκόσμιες αλυσίδες αξίας (global value chains), δηλαδή να συμμετάσχουν σε παραγωγικές διαδικασίες που καταμερίζονται σε επιμέρους διεργασίες και εκτελούνται σε διάφορα σημεία του κόσμου.

Σε αυτές τις παγκόσμιες αλυσίδες αξίας μετέχουν επιχειρήσεις οι οποίες είναι εξειδικευμένες σε στάδια της παραγωγικής διαδικασίας, λόγω συγχρηματικού ή τεχνολογικού πλεονεκτήματος, χωρίς να είναι απαραίτητα θυγατρικές μεγάλων πολυεθνικών. Δημιουργούνται έτσι δίκτυα επιχειρήσεων που συνδέουν παραγωγούς και αγοραστές, με αποτέλεσμα, ακόμα και μικρομεσαίες ή και μικρές επιχειρήσεις να μπορούν να συμμετάσχουν σε αυτές. Η εξέλιξη αυτή δημιουργεί επομένως σημαντικές ευκαιρίες για την εγχώρια μεταποίηση, τις οποίες και πρέπει να αξιοποιήσει.

Συνέχεια...

Ο κ. Μιχάλης Στασινόπουλος, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΒΙΟΧΑΛΚΟ και εκ των εμπνευστών της πρωτοβουλίας «Ελληνική Παραγωγή - Συμβούλιο Βιομηχανιών για την Ανάπτυξη», στον χαιρετισμό του χαρακτήρισε τη μελέτη του IOBE «εξαιρετική δουλειά» και επεσήμανε ότι το βασικό συμπέρασμα είναι πως «η μεταποίηση στην Ελλάδα είναι ένας ζωντανός τομέας της οικονομίας, που μπορεί να αποτελέσει σημαντικό μέρος της λύσης, όχι μόνο για έξοδο από την κρίση αλλά και για τη μετάβαση σε ένα νέο, πιο υγιές παραγωγικό μοντέλο, με ποιοτικές θέσεις εργασίας, ενσωμάτωση της τεχνολογίας και της καινοτομίας και εξωστρέφεια, που θα καταστήσει την Ελλάδα ισότιμο μέλος του πυρήνα μιας παραγωγικής Ευρώπης».

Ο ίδιος ζήτησε να αναδειχθεί η βιομηχανία σε πρώτη προτεραιότητα για την Ελλάδα, τονίζοντας ότι η χώρα μπορεί να παράξει, να καινοτομήσει και να εξάγει. Τόνισε δε ότι παρά το γεγονός ότι η βιομηχανία έρχεται αντιμέτωπη με την πολυνομία, τη γραφειοκρατία και μια σειρά άλλων ρυθμιστικών εμποδίων, υπάρχουν σήμερα στη χώρα μας εταιρίες οι οποίες είναι «διαμάντια» και μπορούν να ανταγωνιστούν παγκόσμιους κολοσσούς.

Ο Γενικός Διευθυντής του IOBE, καθηγητής ΟΠΑ κ. Νίκος Βέττας, επισήμανε ότι η τάση αποβιομηχάνισης που καταγράφεται τις τελευταίες τρεις δεκαετίες, δεν είναι αυστηρά ελληνικό φαινόμενο, αλλά σημειώνεται σε ολόκληρη την Δυτική Ευρώπη και τον αναπτυσσόμενο κόσμο. Η συνεισφορά της βιομηχανίας στα 15 παλαιότερα μέλη τη ΕΕ έχει υποχωρήσει κάτω του 15% σε όρους ΑΕΠ και σχεδόν στο 20% σε όρους απασχόλησης. Η μετανάστευση μονάδων παραγωγής σε τρίτες χώρες συγκέντρωνε αρχικά πλεονεκτήματα κόστους απασχόλησης, ενώ στη συνέχεια προσέφερε και εγγύτητα σε νέες μεγάλες αγορές, δεδομένου ότι η μεσαία τάξη στις τρίτες χώρες διευρύνεται σταθερά. Πλέον, όμως η ευρωπαϊκή πολιτική δεν είναι ουδέτερη όπως τα προηγούμενα χρόνια, αλλά με σύνθημα «η βιομηχανική εγκατάλειψη της Ευρώπης δεν μπορεί να συνεχιστεί» προωθεί την επαναβιομηχάνιση της Ευρώπης, θέτοντας και ποσοτικούς στόχους για 20% συνεισφορά στο ευρωπαϊκό ΑΕΠ μέχρι το 2020. Αλλωστε, οι χώρες που είχαν ισχυρή βιομηχανία το 2008 έδειξαν και καλύτερη ανθεκτικότητα στην οικονομική κρίση.

Τόνισε στη συνέχεια τον κρίσιμο ρόλο που, υπό συνθήκες, μπορεί να παίξει η βιομηχανία στην ελληνική κρίση και ειδικότερα στην ενδυνάμωση των επενδύσεων και των εξαγωγών.

Ο Επιστημονικός Υπεύθυνος της μελέτης, Επίκουρος Καθηγητής ΕΜΠ κ. Αγγελος Τσακανίκας στην παρουσίαση των βασικών συμπερασμάτων της σημείωσε ότι ο τομέας της μεταποίησης μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στην αλλαγή του προτύπου ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας καθώς πρόκειται για τομέα που παράγει σε μεγάλο βαθμό διεθνώς εμπορεύσιμα αγαθά, ενισχύοντας έτσι τόσο τις εξαγωγές, όσο όμως και την υποκατάσταση εισαγωγών. Προκύπτει πως η μεταποιητική βιομηχανία μπορεί να διαδραματίσει καταλυτικό ρόλο στην κατεύθυνση της ταχύτερης μεγέθυνση της εγχώριας οικονομίας, στην ανάκτηση διεθνούς ανταγωνιστικότητας με εμπορεύσιμα αγαθά και υπηρεσίες υψηλής προστιθέμενης αξίας, αλλά και σε διατηρήσιμη αποκατάσταση του εμπορικού ισοζυγίου.

Πράγματι, όπως συνολικά στην Ευρώπη, έτσι και στην Ελλάδα η συμμετοχή της μεταποίησης στην ακαθάριστη προστιθέμενη αξία παραγωγής της χώρας μειώνεται διαχρονικά τα τελευταία χρόνια. Το 2016 βρίσκεται στο 8,8% του συνόλου ενώ και σε όρους απασχόλησης, έχει υποχωρήσει στο 10% της συνολικής απασχόλησης της οικονομίας. Επιπροσθέτως, η οικονομική κρίση από το 2008 και ιδιαίτερα η πιστωτική στενότητα, δοκίμασε τις αντοχές της ελληνικής μεταποίησης. Όμως παρά τα προβλήματα, εξακολουθεί να διατηρεί κλάδους και επιμέρους παραγωγικές μονάδες που έχουν κατορθώσει να βρίσκονται ανάμεσα στις ισχυρότερες επιχειρήσεις της χώρας.

Η μελέτη

Η ελληνική μεταποίηση διατηρεί σχετικά υψηλή παραγωγικότητα σε σύγκριση με άλλους τομείς της οικονομίας, αν και με καλύτερες επιδόσεις κυρίως στις μεγαλύτερες επιχειρήσεις. Ακόμα και εντός της οικονομικής κρίσης και ενώ οι επενδύσεις στο σύνολο της οικονομίας είχαν φθίνουσα πορεία, οι επενδύσεις / απασχολούμενο στην μεταποίηση (περίοδος 2009-2014) κατέγραψαν ήπια άνοδο. Παρά το γεγονός ότι η μεταποίηση αποτελεί τον κατεξοχόν τομέα στον οποίο εργάζεται η πλειονότητα των τεχνιτών επαγγελματιών, και παρά το ότι η ελληνική οικονομία παραμένει μια οικονομία υπηρεσιών, απορροφά ένα σημαντικό ποσοστό εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού και επιστημόνων. Αλλωστε στο ανθρώπινο δυναμικό της, στο επίπεδο μόρφωσης, αλλά και στις δεξιότητες που διαθέτει, μπορεί να στηριχθεί και η προσπάθεια για τεχνολογική αναβάθμιση και περαιτέρω καινοτομική εξέλιξη των επιχειρήσεων της χώρας. Γι' αυτό και ενώ ως σύστημα καινοτομίας πάσχουμε από χαμηλές ιδιωτικές επενδύσεις στην Ε&Α, στην ελληνική μεταποίηση οι δαπάνες Ε&Α ανά απασχολούμενο είναι τέσσερις φορές περισσότερες σε σύγκριση με το σύνολο της ελληνικής οικονομίας (545 ευρώ ανά εργαζόμενο έναντι 141 στο σύνολο της οικονομίας). Αλλά και σε όρους καινοτομίας, ευρύτερα ποσοστά επιχειρήσεων από τη μεταποίηση φαίνεται να συνεισφέρουν με καινοτομία προϊόντος (product innovation) και διεργασίας (process innovation) σε σύγκριση με το σύνολο της οικονομίας.

Ως προς τις εξαγωγές, η αξία των προϊόντων της Μεταποίησης την τελευταία 5ετία άγγιξαν κατά μέσο όρο τα €23,2 δισεκ. ετησίως, με υψηλότερη επίδοση διαχρονικά το 2013, όταν και ξεπέρασαν τα €24 δισεκ. Είναι επίσης σημαντική η διεύρυνση των προορισμών όπου διοχετεύονται τα εγχώρια μεταποιητικά προϊόντα, καθώς οι πέντε πρώτοι προορισμοί αποτελούν μόλις το 36% του συνόλου των μεταποιητικών εξαγωγών, ενώ το 2015 παραδόθηκαν προϊόντα σε 184 χώρες του κόσμου.

Στο πλαίσιο της μελέτης εκτιμήθηκε το συνολικό οικονομικό αποτύπωμα της μεταποίησης στην Ελλάδα, τόσο σε εθνικό επίπεδο, όσο και σε περιφερειακό επίπεδο. Προσδιορίστηκαν έτσι τόσο οι άμεσες επιδράσεις της μεταποίησης στην ελληνική οικονομία, όσο και οι έμμεσες, επιδράσεις που προκύπτουν σε άλλους τομείς της οικονομίας, αλλά και οι προκαλούμενες που σχετίζονται δηλαδή με τα εισοδήματα που η μεταποίηση δημιουργεί. Σύμφωνα λοιπόν με αυτή την ποσοτικοποίηση, που πραγματοποιήθηκε μέσω της μεθόδου πίνακα εισροών / εκροών:

- Το 31% του ελληνικού ΑΕΠ οφείλεται άμεσα ή έμμεσα στη μεταποίηση (€55 δισεκατομμύρια).
- Για κάθε €1 προστιθέμενης αξίας της μεταποίησης, στο ΑΕΠ της ελληνικής οικονομίας προστίθενται συνολικά €3,1.
- Το 31,3% της απασχόλησης στην Ελλάδα προκαλείται από το προϊόν της μεταποίησης (1,24 εκατομμύρια απασχολούμενοι).
- Για κάθε €1 εκατομμύριο κύκλου εργασιών της μεταποίησης, στην απασχόληση της Ελλάδας προστίθενται συνολικά 22 θέσεις εργασίας.
- Για κάθε θέση εργασίας στην μεταποίηση δημιουργούνται συνολικά στην οικονομία 3,5 θέσεις.
- Το συνολικό κοινωνικό προϊόν της μεταποίησης (μισθοί, φόροι, εισφορές, σχηματισμός παγίου κεφαλαίου) υπερβαίνει τα €31,6 δισεκατομμύρια.
- Για κάθε €1 κύκλου εργασιών της μεταποίησης, στο κοινωνικό προϊόν της ελληνικής οικονομίας προστίθενται συνολικά €0,6.
- Τέλος, πάνω από 250 χιλιάδες θέσεις εργασίας στο Χονδρικό και Λιανικό Εμπόριο και 150 χιλιάδες στον πρωτογενή τομέα χρηματοδοτούνται ουσιαστικά από το προϊόν της μεταποίησης.

Welt: Η ιταλική κρίση χρέους θα κάνει την ελληνική να μοιάζει παιχνιδάκι!

«Η Ιταλία έχει χρέος πάνω από 2 δισ. ευρώ, τόσο υψηλό δηλαδή όσο καμιά άλλη χώρα της ευρωζώνης και οι αγορές γίνονται ολοένα και πιο νευρικές. Οικονομολόγοι άρχισαν μάλιστα να κάνουν λόγο για σενάρια εξόδου της» υποστηρίζει η Welt. «Από την περασμένη εβδομάδα, οπότε και έγινε σαφές ότι θα μπορούσαν να γίνουν πρόωρες εκλογές στην Ιταλία, οι αγορές είναι ανήσυχες. Δύο κίνδυνοι υπάρχουν από την έκβαση των εκλογών: Ο πρώτος είναι ότι θα μπορούσαν αν αποκτήσουν την πλειοψηφία οι λαϊκιστές, οι οποίοι θα οδηγήσουν τη χώρα εκτός ευρώ. Σύμφωνα με τον ΑΜΠΕ, ο δεύτερος είναι τα κατεστημένα κόμματα, πιεζόμενα από τις εκλογές θα καταφύγουν ριζοσπαστικές οικονομικές λύσεις. Μάλιστα, την περασμένη εβδομάδα συζητούνταν στη χώρα λύση, η οποία ισοδυναμεί με την καθιέρωση ενός παράλληλου νομίσματος» γράφει η γερμανική εφημερίδα. Ο Ερβιν Γκράντινγκερ, πολιτικός αναλυτής και εμπειρογνώμονας του οίκου επενδυτικών συμβούλων ERM Group του Βερολίνου για ιταλικά θέματα, είπε στη Welt: «ο κίνδυνος επανέρχεται στην Ευρώπη» και όπως σημειώνει η εφημερίδα «έναν κίνδυνο, ο οποίος δεν μπορεί να υπολογιστεί, είναι η πολιτική δυναμική στην Ιταλία, δεδομένου ότι σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις το κόμμα των "5 Αστέρων" θα αναδειχθεί η ισχυρότερη πολιτική δύναμη στο ιταλικό Κοινοβούλιο». Ο Ερβιν Γκράντινγκερ προσθέτει ότι «ουδείς γνωρίζει επακριβώς τι θέλει αυτό το κίνημα. Ένα τμήμα των μελών θεωρεί το ευρώ ως κάτι κακό και θέλει να γίνει δημοψήφισμα για την παραμονή ή μη της Ιταλίας στην ευρωζώνη». Εν τούτοις «και στα άλλα κόμματα, οι ευρωσκεπτικιστές είναι ενισχυμένοι, αλλά κομβική είναι η στάση του Μπέπε Γκρίλο» παρατηρεί η γερμανική εφημερίδα. «Η κατάσταση καθίσταται ακόμα πιο συγκεχυμένη, επειδή το κόμμα του θέλει να ερωτηθούν τα μέλη του» λέει ο Ερβιν Γκράντινγκερ, ο οποίος θεωρεί ότι «η κρίσιμη φάση είναι από σήμερα έως την άνοιξη του 2018», διότι «μετά θα συζητηθεί πιθανόν μια νέα ευρωπαϊκή συνθήκη, η οποία ίσως φέρει ελαφρύνσεις χρέους για τη Ρώμη. Έως τότε όμως οι Ιταλοί θα είναι μόνοι, αφού και η πολιτική του φτηνού χρήματος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) λήγει το καλοκαίρι του 2019, κάτι το οποίο θα δημιουργήσει δυσκολίες στο ιταλικό κράτος» σημειώνει η Welt. Η γερμανική εφημερίδα αναφέρει επίσης ότι «το τέλος της θητείας του Μάριο Ντράγκι, το λεγόμενο Drexit, τον Νοέμβριο του 2019 θα πρέπει να κάνει τη Ρώμη να ανησυχεί, διότι το ιταλικό χρέος δεν είναι βιώσιμο. Σήμερα χρωστά 2,3 δισ. ευρώ, δηλαδή στο 133% του ΑΕΠ. Αυτό σημαίνει ένα κατά κεφαλή χρέος 37.000». Μάλιστα, όπως σημειώνει η έκθεση των εμπειρογνομόνων της ιταλικής τράπεζας Mediobanca, «το ύψος του χρέους θυμίζει Ελλάδα. Υπάρχουν όμως δύο θεμελιώδεις διαφορές: αφενός η Ιταλία είναι συνηθισμένη να ζει με χρέη και αφετέρου οι περισσότεροι δανειστές είναι οι ίδιοι οι πολίτες της και οι τράπεζές της. Εάν η ΕΚΤ σταματήσει το πρόγραμμα αγοράς ομολόγων, τότε ο μεγαλύτερος χρηματοδότης του ελλειμματικού ιταλικού κράτους δεν θα υπάρχει». Οι αναλυτές της σημειώνουν ότι «το χρέος μειώνει τις ευκαιρίες ανάπτυξης, αλλά χωρίς ανάπτυξη δεν μπορεί να ξεφύγει κανείς από το χρέος. Εάν δεν υπάρξει άμεσα η θαυματουργή ανάπτυξη, τότε η αναδιάρθρωση του χρέους ή ακόμα και η έξοδος από το ευρώ είναι αναπόφευκτα». «Αλλά και οι Γερμανοί σοφοί έχουν ήδη προτείνει, σε περίπτωση ανάγκης, ως πρώτο βήμα να παραταθούν οι χρόνοι εξόφλησης των ιταλικών ομολόγων, ώστε να δοθεί οικονομικό περιθώριο στη Ρώμη», όπως γράφει η Welt, η οποία καταλήγει: «Ένα είναι σαφές: μια κρίση χρέους στην Ιταλία, τον τρίτο μεγαλύτερο οφειλέτη στον κόσμο, θα έκανε την κρίση στην Ελλάδα να μοιάζει με παιχνιδάκι».

Στο υψηλότερο επίπεδο της 10ετίας η επενδυτική εμπιστοσύνη στην ευρωζώνη

Στο υψηλότερο επίπεδο της δεκαετίας σχεδόν διαμορφώθηκε η επενδυτική εμπιστοσύνη της ευρωζώνης τον Ιούνιο, υποστηριζόμενη από τις υποσχόμενες ανακοινώσεις οικονομικών στοιχείων στην ευρωζώνη. Ο δείκτης επενδυτικού κλίματος της εταιρείας Sentix, σημείωσε άνοδο στην ευρωζώνη στις 28,4 μονάδες από τις 27,4 μονάδες το Μάιο, και είναι το υψηλότερο επίπεδο από τον Ιούλιο του 2007. Ειδικότερα, τα στοιχεία του Ιουνίου υπερέβησαν τις συγκλίνουσες εκτιμήσεις για τις 27,5 μονάδες. Οι επενδυτές βλέπουν τις τρέχουσες συνθήκες της ευρωζώνης πιο ευνοϊκά, με τον υποδείκτη να διαμορφώνεται στις 36 από τις 34,5 μονάδες το Μάιο. "Η αξιολόγηση της τρέχουσας κατάστασης είναι θετική και διαμορφώνεται στο υψηλότερο επίπεδο από τον Ιανουάριο του 2008, υπογραμμίζοντας ότι δεν πρόκειται απλώς για εφήμερες προσδοκίες, αλλά για όλο και πιο σκληρά στοιχεία, που οδηγούν την ανάκαμψη στην ευρωζώνη", αναφέρει η Sentix σε ανακοίνωσή της. Οι προσδοκίες για τις οικονομικές εξελίξεις στην ευρωζώνη ενισχύθηκαν στις 21 μονάδες από τις 20,5 μονάδες. Ο δείκτης που καταγράφει τις εξελίξεις στη Γερμανία, σημείωσε άνοδο στις 39,2 μονάδες από τις 36,9 μονάδες το Μάιο, στο χαμηλότερο επίπεδο από το Μάρτιο του 2015.

Τα Διαγράμματα της Ημέρας

ΓΔ: Σε συνέχεια του χθεσινού μας σχολίου και χωρίς σε καμία περίπτωση να μας εκπλήσσει, νέα προβλήματα βρήκε χθες ο ΓΔ στις πολύ ισχυρές αντιστάσεις των 790 - 800 μονάδων (χθεσινό υψηλό ημέρας οι 790 μονάδες). Και όπως είχαμε γράψει, ένα γύρισμα της αγοράς μέχρι τις 740 - 750 μονάδες δε μπορεί να αποκλειστεί και δε θεωρείται ότι επηρεάζει τη μακροπρόθεσμη τάση της αγοράς..

